

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਸਐਸ ਕੰਗ ਅਤੇ ਐਮਐਮ ਪੁੰਡੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ,

ਅਤੇ ਹੋਰ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1981 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 505 .

ਜਨਵਰੀ, 1984

ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ (1961 ਦਾ 25)— ਧਾਰਾ 85— ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਿਯਮ। 1963— ਨਿਯਮ 45— ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਸਬੰਧੀ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼— ਨਿਯਮ 45— ਕੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਲਟ੍ਰਾਵਾਇਰਸ — ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ.

(3) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 462,

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ

ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ

(M. M. Punchhi, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਿਜਿਠਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਦਿੱਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਡੈਲੀਗੇਟ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਕਈ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ, 'ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ' ਦਾ ਉਪਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 'ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ' ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੈਲੀਗੇਟਿਡ ਵਿਧਾਨ ਫਿਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਡੈਲੀਗੇਟਿਡ ਵਿਧਾਨ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਰੁਲਜ਼ ਦੇ JMe 45 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। 1963 ਬਹੁਤ ਚੰੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਫਲ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਚਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ।

(ਪਾਰਾ 16 ਅਤੇ 20)।

ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ। 1972 ਕਰੰਟ ਲਾਅ ਜਰਨਲ, 425।

ਓਵਰ-ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ । ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 13 ਜਨਵਰੀ 1982 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਮ. ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 19 ਜਨਵਰੀ, 1984 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਐਸ.ਖੋਜੀ .

ਐਸ.ਐਸ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ ਐਮ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ):

(1) ਇਹ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ (CWP ਨੰਬਰ 164 373 471 505, 740, 1300, 1431, 2288 ਅਤੇ 2434 ਆਫ 1981) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ 'ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ' ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ

ਗਏ ਹਨ।

(2) ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, 1981 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 505 ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 59 ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 60 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ 7 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਤੋਂ ਖਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਮਾਤਰਾ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। 8 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੌਮੀ ਡਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀ ਹੋਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਕਿ 8 ਜੂਨ, 1980 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ 9 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 59 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਰੇਟਾਂ 'ਤੇ ਖਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੇ 18 ਸਤੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਫੀਲਡ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ P.2 ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 7 ਜੂਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ।, 1980 ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ 7 ਜੂਨ, 1980 ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਧੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P.3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਲੇਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਬਹੀ ਵਿੱਚ ਰਕਮ। ਫਿਰ ਵੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ, -ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 7 ਜੂਨ, 1980 ਦੇ ਪੂਰਵ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਚੈਕ ਜਾਂ ਰਕਮਾਂ ਜੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ। ਪੱਧਰ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ 7 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

Bakhshish Singh and others v. The Kegisuwar, Co-operative Societies, and others
(M. M. Punchhi, J)

ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਵਧੀਆਂ ਦਰਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੀ ਪਾਚਕਤਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੋਸਾਇਟੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 60, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1 ਤੋਂ 59 ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ Annexuic P1 ਦੀ ਕਿਸਮ ਹੈ।

(5) ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 59 ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1981 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 28 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ.2 ਤੋਂ ਪੀ.4) ਸਨ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਬੈਚ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 59 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 22 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 59, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 60 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਖਾਦ ਵਿਕਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਰੁਲਜ਼, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 45 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ. ., ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (1)। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ

(1) 1972 ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜਰਨਲ 425.

ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਦ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1 ਤੋਂ 59 ਤੱਕ।

(7) ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਪਕ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਖਾਦ ਪਾ ਕੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲੋਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਖਾਦ ਦੇ ਰੇਟ ਘਟਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁਨਾਫਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਝ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਦੱਸ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸਦੇ ਨਵੇਂ-ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ।

(8) ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ *ਹਰਦੇਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2) ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ., ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੁੱਝ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਖਾਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਵਿਵਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਕੀਮਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਚਾਦਰ ਹੈ

(2) 1981 ਦਾ CW 526*.

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 59 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਅੱਠ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ.ਖੋਜੀ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 60) ਸਾਰੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P.2 ਤੋਂ P.4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਠ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 28 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕਾਂਡ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਅਤੇ 'ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ' ਵਿਰੁੱਧ *for-operative society*. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ *ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) *ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਬੰਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ "ਸਭ ਲਈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸਭ ਲਈ ਇੱਕ" ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਾਸਿੰਗ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ: -

- . ; “ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਈਟਮ (xxi), ਜੋ ਕਿ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
- ; ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਜੋ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ, ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ 'ਨਿਯਮ 45 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:--

'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਫਲ ਆਚਰਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼: -

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਫਲ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਆਈਟਮ (xxi) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। , ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨਿਯਮ 45 ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਨਿਯਮ- ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 'ਐਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ^{10 ਇਨ੍ਹਾਂ} ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਡਰਾਫਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ 'ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਰੜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ, ਉਹ ਵਿਧਾਨਕ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। . ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਪੀਵੇਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ; ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ *irt Es^ughay^ Eleco* ਬਨਾਮ *ਨਾਈਜੀਰੀਆ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ* (3) ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

'ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਾਵਰਫਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਰਜਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1931 ਪੀਸੀ 248.

Bakhshish Singh and others v. The Registrar, Co-operative Societies, and others (M. M. Punchhi, J.)

ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ”

ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(3) ਦੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

“ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਦਨ c ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲਦੀ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੈਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਪੈਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਸਦਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੈਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਦਨ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਖਬਾਰ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, ਆਦਿ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ, ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 635 'ਤੇ ਲਿਲਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਖਿਆ ਸੀ:

“ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 20(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੇਜ ਬੋਰਡ

ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ - ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।”

ਵੀ
ਕੋਰਲਾ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਿੱਲ, 1957(5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ

(4) A.I.R. 1958, S.C. 578.

ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ, 45 ਸੁਲਾਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ¹ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਗੜਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਕਾਨੂੰਨ, ਚਾਲੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫਲਤਾ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ: ¹¹ 'ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਅਤੇ "ਨਿਯਮ 45' ਨੂੰ ਨਿਯਮ-ਨਿਰਮਾਣ-ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਨਿਯਮ 45 ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ¹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ - ਸਫਲ ਆਚਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ-ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਾਈਡ -ਲਾਈਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ 'ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਦੇ ਹੋਏ। ਪੇਕਸਵਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ,

ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਸੁਪਰਾਬ ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ* ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ. ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ,' ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੀਡੀਪਰ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ .. ਬਿੱਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (ਸੁਪਰਾ)?*

(11) ਇਹ ਸੀ, (ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 'ਰਾਜ ਨੇ ਏ
⁵ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ .ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ 'ਸੀ'ਸੀ ^੧ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਤੇ 'ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

. ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਿਯਮ।" ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਜਾਂ ਜੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਕੈਨਵੈਸਡ - ਵਿਊ' ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ।' ਮਜ਼ਦੂਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ - ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ * 45. , ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਪਰ ਜੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ. ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
 . (5) A.TK 1958.'S.C. 956.

ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਮਿਤੀ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ -
 ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ
 ਹੈ।

ਐੱਮ., ਪੁੰਛੀ, ਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

(13) ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਖਾਦ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1957 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ।, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਫਲ ਆਚਰਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼: -

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਫਲ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 45 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ., ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ. ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(14) ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਲ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੋ ਲਗਾਤਾਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਮੋਡੀਓ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। - ਫਿਡ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਦੇ ਵੀ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ; ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਾਟਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਸ੍ਰੀ ਖੋਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਸੰਸਦੀ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ, ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *ਮੁਘਾ ਸਿੰਘ ਐਡ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੁਨ-ਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੀ ਐਨਵਾਈਲ 'ਤੇ*। (6), ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ" ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦਾ 31) ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ [^] ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

(6) ਏਆਈਆਰ 1977, ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹੈਰੀ. 297.

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ
ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ
(M. M. Punchhi, J.)

ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਵੈਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਣ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਹੜਾ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅੰਕੜਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85(3) ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ, ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਕਈ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ, "ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ" ਦਾ ਉਪਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ "ਵਿਧਾਨ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ" ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(17) ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਖਬਾਰ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ, ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (ਸੁਪਰਾ), ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, *ultra vires*, ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। - "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਖੁਦ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਜਰਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਹਾਂਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਵੀਨਤਮ ਦਿੱਲੀ ਕਲੋਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ

ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (7), ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (8), ਵੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ. ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 45 ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੀ ਆਰ ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ। ਨਿਯਮ, ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ।

(18) ਸ੍ਰੀ ਖੋਜੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1972-73 ਲਈ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 45 ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹਿਕਾਰੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਭਾਗੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਸ਼ਾਇਦ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਖੋਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ 12 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 45 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(7H1983) 4 SCC 166.

(8) (1981) 4 SCC 578.

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰੂਲਜ਼, 1963. ਉਸੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: —

"45. ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ—(1) ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਵਰਗ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ

(2) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਸਬੰਧਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ;'

(19) ਸ੍ਰੀ ਖੋਜੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਉੱਭਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਨਵਿਆਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਪੁਰਾਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(20) ਮਿਸਟਰ ਖੋਜੀ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸਨ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਗੈਰ- ਗਾਈਡਿਡ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਲੀ, ਜੇ, ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਈ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਫਲ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼

ਕਿਉਂਕਿ, ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟ ਸੀ। ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਮਾਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ 45 ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ